

การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT
กับกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ*

A Comparison of Academic Essay Writing Ability of Students in Faculty of
Education, Nakhon Sawan Rajabhat University between group using the 4 MAT
Method and Traditional Method

วไลกรณ์ แก้วคำ¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของ
นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ระหว่าง 1) กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT
กับกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ 2) กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT ก่อนเรียน และหลังเรียน และ
3) กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ ก่อนเรียน และหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT สูงกว่ากลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษากลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษากลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หมายเหตุ: คำสำคัญ (Key Words) ได้แก่ (1) ความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการ (2) วิธีสอนแบบ 4 MAT

*บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียน
เชิงวิชาการของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีสอน
แบบ 4 MAT กับกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ

1 นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Abstract

The purpose of this research was to investigate the academic essay writing ability of students in Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University. The researcher compares

- (1) The academic essay writing ability between students taught via 4 MAT method and traditional method
- (2) The academic essay writing ability before and after taught via the 4 MAT method
- (3) The academic essay writing ability before and after taught via traditional method.

The research results were as follows:

- (1) The academic essay writing ability of the students taught via 4 MAT method was higher than being taught by traditional method as a statistically significant at .05.
- (2) The academic essay writing ability of the student after taught via the 4 MAT method was higher than before as a statistically significant at .05.
- (3) The academic essay writing ability of the student after taught via traditional method was higher than before as a statistically significant at .05.

บทนำ

การเขียนเชิงวิชาการเป็นทักษะการเขียนขั้นสูงที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาบุคคลในยุคปัจจุบัน ดังที่ สุภวรรณ สัจจพิบูล (2553, หน้า 2) ได้กล่าวไว้ว่าการเขียนเชิงวิชาการเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้ที่สามารถแสวงหา วิเคราะห์ จัดระบบ และประมวลข้อมูลความรู้ที่มีอยู่อย่างหลากหลายให้มีความชัดเจน เป็นรูปธรรมและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตจริง สอดคล้องกับ เฉลิมลาภ ทองอาจ (2554, หน้า 4) ที่ได้สรุปไว้ว่าการส่งเสริมให้ผู้เรียนเขียนเชิงวิชาการ เป็นสิ่งที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะจะช่วยฝึกฝนทักษะการเรียนรู้หลายทักษะ อันได้แก่ การสืบค้น การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล รวมถึงได้พัฒนาทักษะการคิด อันได้แก่ การสร้าง การเรียบเรียง และการนำเสนอความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล ด้วยเหตุนี้การเขียนเชิงวิชาการจึงถือเป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาให้แก่บุคคล โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาซึ่งถือเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าการเขียนเชิงวิชาการจะเป็นทักษะที่มีความสำคัญสำหรับการเรียนในระดับอุดมศึกษา แต่ในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะดังกล่าวให้เกิดกับผู้เรียนนั้นค่อนข้างยาก เนื่องจากทักษะการเขียนนั้นเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางความคิด หรือกระบวนการทางปัญญาที่มีความซับซ้อน ดังที่ สุภาณี ชินวงศ์ (2543, หน้า 1) ได้กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะการสื่อสารที่มีความยุ่งยากและ

ซับซ้อนที่สุด เนื่องจากต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน ตั้งแต่การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การเรียบเรียงความคิด ตลอดจนการถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้สะท้อนให้เห็นปัญหาในการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาพบว่า ปัญหาการเขียนเชิงวิชาการของผู้เรียนระดับอุดมศึกษามีด้วยกันหลายด้าน ดังที่ สุภวรรณ สัจจิตกุล (2553, หน้า 4) ได้สรุปไว้ว่า ปัญหาการเขียนเชิงวิชาการของผู้เรียนระดับอุดมศึกษามี 2 ด้าน ได้แก่ ด้านกระบวนการคิดและด้านระเบียบการเขียน โดยในด้านการบวนการคิดพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังขาดความสามารถในการพิจารณาลักษณะความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล การวิเคราะห์ประเด็นของเรื่องที่เขียนได้อย่างถูกต้อง การแสวงหาข้อมูลประกอบการเขียนอย่างรอบด้านลึกซึ้ง และการจัดระบบ เรียบเรียงข้อมูลและสรุปความคิดที่ได้อย่างสมเหตุสมผล นอกจากนี้ บรรเลง สระมูล (2555, หน้า 2) ยังได้เสนอปัญหาในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาไว้ว่า งานเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นการคัดลอกสารสนเทศจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ นำมาบันทึกในเนื้อหา รายงานของตนโดยขาดการเขียน โครงเรื่องที่ดี ในส่วนของการเรียบเรียงเนื้อหานั้นยังขาดการเขียนอ้างอิงแหล่งข้อมูล รวมทั้งการเขียนบรรณานุกรม

ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการให้กับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยจึงศึกษาสภาพปัญหาในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษา เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการ พบว่ามีผู้นำแนวคิดและทฤษฎีมาใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาความสามารถในการเขียนของผู้เรียนด้วยกันหลายวิธี ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า การใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT น่าจะเป็นวิธีที่สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของผู้เรียนได้มีประสิทธิภาพกว่าการสอนแบบปกติ จึงมีแนวคิดที่จะทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT กับการสอนแบบปกติ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT กับกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT ก่อนเรียน และหลังเรียน

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ ก่อนเรียน และหลังเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT สูงกว่ากลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ
2. ความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน
3. ความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยคือ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่ศึกษาในรายวิชา 1001701 ภาษาไทยสำหรับครู ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 16 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ คือนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่ศึกษาในรายวิชา 1001701 ภาษาไทยสำหรับครู จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 60 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีสอนแบบ 4 MAT และการสอนแบบปกติ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ หมวดวิชาชีพครูบังคับ รายวิชา 1001701 ภาษาไทยสำหรับครู หน่วยที่ 5 การพัฒนาทักษะการเขียน โดยเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองคือ การเขียนเรียงความเชิงวิชาการ

ระยะเวลาในการทดลอง

ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวม 9 คาบ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. พัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษา ซึ่งเป็นพื้นฐานในการศึกษาในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป
2. ผู้สอนสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปพิจารณาเลือกวิธีการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของผู้เรียนได้
3. นักวิจัยและนักวิชาการสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นสารสนเทศในการอ้างอิงงานวิจัย และงานด้านวิชาการ เพื่อต่อยอดในการศึกษาครั้งต่อไปได้

การทบทวนวรรณกรรม

ความหมายของการเขียนเชิงวิชาการ

จากการศึกษาเอกสาร พบว่า มีผู้ให้ความหมายของการเขียนทางวิชาการ ไว้ดังนี้
 สนม ครุฑเมือง (2550, หน้า 1) กล่าวถึงความหมายของการเขียนเชิงวิชาการสรุปได้ว่าการเขียนเชิงวิชาการเป็นผลงานที่เกิดจากการศึกษาค้นคว้าความรู้จากแหล่งข้อมูลด้วยวิธีต่าง ๆ โดยไต่ตรองความคิดที่รอบคอบมีระบบแบบแผนมีข้อมูลอ้างอิงที่ถูกต้อง แล้วใช้ศิลปะการเขียนงานแต่ละประเภทในการเรียบเรียงถ่ายทอดความรู้ที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

สุภาณี ชินวงศ์ (2543, หน้า 18) ได้อธิบายเพิ่มเติมไว้ว่าการเขียนเชิงวิชาการเป็นการเขียนที่จำเป็นสำหรับการศึกษาระดับสูงที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะและแตกต่างกันไปตามสาขาวิชา

การเขียนทางวิชาการ เป็นการเขียนที่มีระเบียบแบบแผน มีรูปแบบในการเขียนอย่างเคร่งครัดต้องระมัดระวังในการใช้ภาษาเป็นอย่างมาก ภาษาที่ใช้จะเป็นภาษาระดับกึ่งทางการขึ้นไปจนถึงภาษาระดับทางการ

สรุปได้ว่าการเขียนเชิงวิชาการหมายถึงการนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับหัวข้อทางวิชาการอย่างเป็นระบบโดยใช้การสำรวจ รวบรวมวิเคราะห์และประเมินข้อมูลอย่างละเอียดถี่ถ้วน มีการอ้างอิงเหตุผลสนับสนุนจากเอกสารหลักฐานที่เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือได้แล้วนำเสนอในรูปแบบงานเขียนที่มีจุดมุ่งหมายและลักษณะการใช้ภาษาแตกต่างกันไปตามลักษณะเฉพาะของสาขาวิชา

ความสำคัญของการเขียนเชิงวิชาการ

การเขียนเชิงวิชาการเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อบุคคลที่อยู่ในวงการวิชาการวิชาชีพต่าง ๆ และต่อสังคม ดังที่ ศุภวรรณ สัจจิตกุล (2553, หน้า 19) ได้สรุปไว้ว่าการเขียนเชิงวิชาการมีความสำคัญ 3 ประการหลักได้แก่ ความสำคัญต่อการสร้างองค์ความรู้สู่สังคม การจัดการศึกษาและการพัฒนาผู้เรียนดังนี้

1. ความสำคัญต่อการพัฒนาสังคม การเขียนเชิงวิชาการเป็นผลงานการศึกษาค้นคว้าในประเด็นต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจต่อสิ่งที่มีอยู่หรือทำให้เกิดข้อค้นพบใหม่ ๆ ซึ่งความรู้ที่ได้จะเป็นประโยชน์และมีคุณค่าต่อการนำไปพัฒนางานวิชาการ วิชาชีพและสังคมให้ก้าวหน้าต่อไป

2. ความสำคัญต่อการจัดการศึกษา การเขียนเชิงวิชาการถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเป็นเครื่องมือสำคัญที่ครูผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่มีต่อวิชาชีพ

3. ความสำคัญต่อตัวผู้เขียน การเขียนเชิงวิชาการเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการพัฒนาตนเองทั้งทางด้านความรู้ความเข้าใจในประเด็นที่เขียน ทักษะกระบวนการคิดและทักษะทางภาษา นอกจากนี้ผลงานการเขียนเชิงวิชาการยังเป็นหลักฐานที่แสดงถึงความสามารถในการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ สังเคราะห์ในเชิงวิชาการและวิชาชีพของผู้เรียนอีกด้วย

ประเภทของงานเขียนเชิงวิชาการ

นักวิชาการได้แบ่งประเภทของการเขียนเชิงวิชาการได้ดังนี้

บุญผา บุญทิพย์ (2543, หน้า 12) งานเขียนแบ่งเป็น 3 ประเภท 1. ประเภทวิชาการ 2. ประเภทสารคดี 3. ประเภทบันเทิงคดี

เฉลิมลาภ ทองอาจ (2561) แบ่งการเขียนเชิงวิชาการเป็น 8 ประเภท ดังนี้ 1. เรียงความ (essay) 2. รายงานวิจัย (research) 3. รายงานสรุป (summary) 4. บันทึกร (journal) 5. บทพิจารณาหนังสือ (book review) 6. รายงานเชิงสังเคราะห์ (synthesis) 7. การพิจารณาบททวนวรรณกรรม (review of the literature) และ 8. การเขียนบรรณานิทัศน์อ้างอิง (annotated bibliography)

ศุภวรรณ สัจจพิบูล (2553, หน้า 21) ได้สรุปประเภทของงานเขียนเชิงวิชาการที่ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาควรได้รับการฝึกฝนและพัฒนาในการจัดการเรียนการสอนการเขียนเชิงวิชาการ ได้แก่ เรียงความวิชาการ การทบทวนวรรณกรรม บทความเชิงวิชาการและรายงานเชิงวิชาการ

จากประเภทของงานเขียนเชิงวิชาการที่นักวิชาการได้จำแนกเอาไว้ ผู้วิจัยได้ใช้การเขียนเรียงความเชิงวิชาการในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งเป็นประเภทงานเขียนที่เป็นพื้นฐานของการเขียนเชิงวิชาการและจำเป็นสำหรับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาที่เป็นประชากรในการวิจัย

ความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการ

ความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการเป็นความสามารถในการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีการให้ข้อมูลและอ้างอิงเหตุผลสนับสนุนอย่างสมเหตุสมผลสื่อความได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์การเขียน หลักภาษาและโครงสร้างของรูปแบบงานเขียนเชิงวิชาการแต่ละประเภท รวมทั้งใช้และอ้างอิงแหล่งข้อมูลในงานเขียนได้อย่างถูกต้อง โดย

ความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการนำเสนอเนื้อหา การเรียบเรียงความคิด หลักการใช้ภาษาและการใช้แหล่งข้อมูล

วิธีสอนแบบ 4 MAT

แม็คคาร์ธีย์ (Mc Carthy, อ้างถึงใน ศักดิ์ชัย นิรัญทวี และไพเราะ พุ่มม่น, 2542, หน้า 7-11) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนนี้ขึ้นจากแนวคิดของโคลบ์ (Kolb) ซึ่งอธิบายว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ของ 2 มิติ คือ การรับรู้ (perception) และกระบวนการจัดกระทำข้อมูล (processing) การรับรู้ของบุคคลมี 2 ช่องทาง คือ ผ่านทางประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม และผ่านทางความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม (abstract conceptualization) ส่วนกระบวนการจัดกระทำกับข้อมูลที่ได้รับนั้น มี 2 ลักษณะเช่นเดียวกัน คือ การลงมือทดลองปฏิบัติ และการสังเกตโดยใช้ความคิดอย่างไตร่ตรอง แม็คคาร์ธีย์ ได้นำแนวคิดของโคลบ์ มาประกอบกับแนวคิดเกี่ยวกับการทำงานของสมองทั้งสองซีก ทำให้เกิดเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้คำถามหลัก 4 คำถาม คือ ทำไม (Why?) อะไร (What?) อย่างไร (How?) และถ้า (If?) ซึ่งสามารถพัฒนาผู้เรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้แตกต่างกันทั้ง 4 แบบให้สามารถใช้สมองทุกส่วนของตนในการพัฒนาศักยภาพของตนได้อย่างเต็มที่ จากแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะของผู้เรียนทั้ง 4 แบบ แม็คคาร์ธีย์ ได้นำแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการใช้สมองทั้งสองซีกซ้ายและขวาอย่างสมดุล มาเป็นหลักประกอบในการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลายและยืดหยุ่น ตอบสนองการพัฒนาศักยภาพทุกด้านของผู้เรียน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ 4 MAT

การเรียนการสอนตามวัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT มีขั้นตอนการดำเนินการ 8 ขั้นตอน ดังนี้ (ศักดิ์ชัย นิรัญทวี และไพเราะ พุ่มม่น, 2542, หน้า 11-16)

ขั้นที่ 1 การสร้างประสบการณ์

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์ประสบการณ์ หรือสะท้อนความคิดจากประสบการณ์

ขั้นที่ 3 การพัฒนาประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอดหรือแนวคิด

ขั้นที่ 4 การพัฒนาความรู้ความคิด

ขั้นที่ 5 การปฏิบัติตามแนวคิดที่ได้เรียนรู้

ขั้นที่ 6 การสร้างสรรค์ชิ้นงานของตนเองจากการปฏิบัติ

ขั้นที่ 7 การวิเคราะห์ผลงานและแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้

ขั้นที่ 8 การแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด

ประโยชน์ของการสอนแบบ 4 MAT

ผู้เรียนจะสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองในเรื่องที่เรียน จะเกิดความรู้ความเข้าใจและนำความรู้ความเข้าใจนั้นไปใช้ได้ และสามารถสร้างผลงานที่เป็นความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง รวมทั้งได้พัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ อีกจำนวนมาก

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) มีแบบแผนการทดลองแบบ Randomized control group pretest-posttest design ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้ 1) วัดความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง (pre-test) โดยใช้แบบวัดความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการ ฉบับก่อนเรียน และประเมินโดยเกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงวิชาการ 2) จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มทดลองใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT และกลุ่มควบคุม ใช้วิธีสอนแบบปกติ กลุ่มละ 3 แผน แผนละ 3 คาบ รวมเวลาในการสอนทั้งหมดกลุ่มละ 9 คาบ 3) วัดความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง (post-test) โดยใช้แบบวัดความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการ ฉบับหลังเรียน และประเมินโดยเกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงวิชาการ และ 4) นำคะแนนที่ได้จากแบบวัดความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้งก่อนและหลังการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยดำเนินการดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาที่ใช้การสอนโดยใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT และการสอนแบบปกติ โดยใช้ t test dependent ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการหลังเรียนของนักศึกษาที่ใช้การสอนโดยใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT และกลุ่มที่ใช้การสอนแบบปกติ โดยใช้ t test independent ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัย

1. ความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT สูงกว่ากลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT กับกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT สูงกว่ากลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการเป็นความสามารถในการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีการให้ข้อมูลและอ้างอิงเหตุผลสนับสนุนอย่างสมเหตุสมผลสื่อความได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์การเขียน หลักภาษาและโครงสร้างของรูปแบบงานเขียนเชิงวิชาการแต่ละประเภท รวมทั้งใช้และอ้างอิงแหล่งข้อมูลในงานเขียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งประกอบด้วยทักษะการเรียนรู้หลายทักษะ อันได้แก่ การสืบค้น การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล รวมถึงทักษะการคิด อันได้แก่ การสร้าง การเรียบเรียง และการนำเสนอความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล ดังที่ เฉลิมลาภ ทองอาจ (2554, หน้า 4) ได้สรุปเอาไว้ ดังนั้น การฝึกทักษะการเขียน โดยเฉพาะการเขียนเชิงวิชาการสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จะต้องฝึกทักษะอย่างเป็น

ขั้นตอน และการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT เป็นรูปแบบกิจกรรมที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ดี โดยใช้เทคนิคการพัฒนาสมองซีกซ้ายและซีกขวาให้ทำงานร่วมกันอย่างสมดุล ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในด้านการเขียนที่ตนเองได้ค้นคว้าข้อมูลมาโดยผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ 8 ขั้นตอน มีผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้คำแนะนำและสนับสนุนให้กิจกรรมดำเนินไปด้วยความราบรื่น ผู้เรียนได้แสดงความสามารถของตนด้านการใช้ภาษาบูรณาการกับประสบการณ์ที่ได้รับ ความรู้ การสังเกต การไตร่ตรอง เกิดความคิดรวบยอดและประยุกต์ใช้ความรู้ให้เกิดประโยชน์ และเป็นวิธีการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเขียนด้วยการแสดงออกทางความคิด และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงผลงานของตน ชื่นชมกับความสำเร็จ และเรียนรู้ที่จะวิพากษ์วิจารณ์เพื่อการปรับปรุงงานของตนให้ดีขึ้น และการนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถสร้างงานเขียนเชิงวิชาการที่มีคุณภาพได้ สอดคล้องกับรัชดาพร ศรีรักษา (2547, หน้า 11) ได้กล่าวว่า 4 MAT เป็นวิธีการสอนที่คำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้ที่เป็นของตนเองตลอดจนพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหา โดยใช้เทคนิคการพัฒนาสมองซีกซ้ายและซีกขวาให้ทำงานร่วมกันอย่างสมดุล เพื่อคุณภาพแก่ทรัพยากรมนุษย์เป็นอย่างยิ่งโดยรู้จักตนเองและผู้อื่น มีความคิดเห็นในเชิงเหตุผลสร้างสรรค์ แก้ปัญหาได้ อีกทั้งทำงานกลุ่มได้ดีมีการวางแผนการทำงานพัฒนาคุณภาพทำให้เกิดการพัฒนาสติปัญญาและคุณค่าความเป็นมนุษย์

2. ความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์ กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงวิชาการที่จัดให้กับผู้เรียน โดยใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT ได้มีการออกแบบกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอน ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การสร้างประสบการณ์ ขั้นที่ 2 การสะท้อนประสบการณ์ ขั้นที่ 3 การบูรณาการสิ่งที่ได้จากการสังเกตเป็นความคิดรวบยอด ขั้นที่ 4 การพัฒนาทฤษฎีและความคิดรวบยอด ขั้นที่ 5 การลงมือปฏิบัติ ขั้นที่ 6 การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว ขั้นที่ 7 การวิเคราะห์เพื่อเห็นประโยชน์หรือการประยุกต์ใช้ และขั้นที่ 8 การลงมือปฏิบัติด้วยตนเองและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่น ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาและวัตถุประสงค์ นำมาออกแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับแนวคิด 4 MAT ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญในด้านความสอดคล้องเชิงเนื้อหา มีการทดลองใช้และปรับปรุง และได้นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน รวมถึงการใช้สื่อการเรียนรู้และมีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีทักษะ สามารถเขียนเรียงความเชิงวิชาการในหัวข้อที่กำหนดได้

3. ความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์ กลุ่มที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงวิชาการที่จัดให้กับผู้เรียน ใช้กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนก่อนเริ่มบทเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียน พร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์ของการเรียนให้ผู้เรียนทราบ ขั้นที่ 2 ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงวิชาการ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย และขั้นที่ 3 ขั้นสรุป เป็นขั้นสรุปความคิรวบยอดที่เป็นประเด็นสำคัญของเรื่องที่เรียน โดยใช้คำถามหรือให้นักเรียนทำแบบทดสอบ ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักการ มีการวิเคราะห์เนื้อหาและวัตถุประสงค์ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญในด้านความสอดคล้องเชิงเนื้อหา มีการทดลองใช้และปรับปรุง และได้นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน รวมถึงการใช้สื่อการเรียนรู้และมีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีทักษะ สามารถเขียนเรียงความเชิงวิชาการในหัวข้อที่กำหนดได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะด้านการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการนำวิธีสอนแบบ 4 MAT มาใช้สอนการเขียนเชิงวิชาการของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ผู้สอนควรคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนในเรื่องหลักการเขียนเชิงวิชาการ โดยควรปรับพื้นฐานความรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องรูปแบบของงานเขียนเชิงวิชาการ วิธีการค้นคว้าและคัดสรรข้อมูล การอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล แล้วจึงจัดกิจกรรมตามรูปแบบ 4 MAT ในขั้นตอนการพัฒนางานเขียน ซึ่งจะพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการประกอบด้วยทักษะย่อยหลายทักษะ ซึ่งจะต้องใช้เวลาในการฝึกฝน จึงควรจัดกิจกรรมการเขียนที่หลากหลาย และมีการฝึกซ้ำจนผู้เรียนรู้หลักการ และสามารถนำไปใช้ฝึกทักษะด้วยตนเองได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่เป็นผลมาจากการใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT เช่น การเรียนรู้แบบนำตนเองของผู้เรียน แรงจูงใจในการเรียน และความใฝ่รู้ใฝ่เรียน เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาการใช้วิธีสอนแบบ 4 MAT ร่วมกับการสอนในแบบอื่น ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอน เช่น การจัดการเรียนรู้แบบ Project-Based Learning เพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

เอกสารอ้างอิง

- เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนการเขียน โดยใช้ทฤษฎีกระบวนการเขียนเชิงปัญญาร่วมกับกลยุทธ์พุทธิปัญญาและอภิปัญญาเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนรายงานการวิจัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2561). การเขียนเชิงวิชาการ. ค้นเมื่อ 28 มกราคม 2561, จาก <https://thailanguageinstruction.wordpress.com/2014/01/13/การเขียนเชิงวิชาการ/>
- บรรเลง สระมูล. (2555). รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะการเขียนรายงานทางวิชาการของนักศึกษาโดยใช้กระบวนการประเมินความต้องการจำเป็นที่บูรณาการในการสอน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- บุปผา บุญทิพย์. (2543). TH 243 การเขียน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัชดาพร ศรีรักษา. (2547). การเปรียบเทียบผลของการเรียนรู้แบบ 4 MAT ควบคู่กับการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบทันที และการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบล่าช้าที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสุเหร่าดอนสะแก เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศักดิ์ชัย นิรัญทวี และไพเราะ พุ่มม่น. (2542). วัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะเก่ง ดี มีสุข. นนทบุรี: หจก. SSR Printing.
- ศุภวรรณ สัจจิตบูล. (2553). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ เนื้อหา และประเภทงานเขียน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงวิชาการและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนม ครุฑเมือง. (2550). การเขียนเชิงวิชาการ. พิษณุโลก: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุภาณี ชินวงศ์. (2543). ความสามารถในการเขียนงานเชิงวิชาการของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ภาษาปริทัศน์, 18 (2542-2543), 10-27.